

GŁOS OSTREJ BRAMY

KWARTALNIK PARAFII MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ
NR 18 (157) / 17 marca 2024

Pismo do użytku wewnętrznego parafii

fot. Mateusz Łyczko

PARAFIA MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ
KRAKÓW, UL. MEISSNERA 20

WWW.MBOSTROBRAMSKA.PL

PARAFIA MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ ZAKONU PIJARÓW KRAKÓW-WIECZYSTA

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte
w niedziele i święta:

6.30, 8.00, 9.30,
11.00, 12.30, 18.00,
19.15 (Akademicka)

Msze Święte
w dni powszednie:
6.30, 7.30, 8.00, 18.00

ADRES

ul. Meissnera 20
31-457 Kraków
tel. 12-411-28-51
e-mail: parafia.mbo@gmail.com
mboostrobramska.pl

KANCELARIA

Kancelaria czynna jest do południa:
poniedziałki, środy i soboty - 9.00 - 10.00
po południu:
wtorki i czwartki - 16.00 - 17.30, środy: 18.30 - 20.00

MIĘDZY NIEBEM A ZIEMIĄ

CHRZTY:

Grudzień 2023

Maksymilian Tomasz Ćwikowski
Jan Halibożek

Styczeń 2024

Oliver Miękina
Barbara Łucja Koczanowicz
Hanna Aniela Pallasch
Jan Józef Łękawski
Edyta Arletta Lasek
Aleksander Rochmalski

Marzec 2024

Zuzanna Sylwia Łazarz
Ignacy Mieszko Róg

ZMARLI:

Grudzień 2023

Ryszard Ślizowski
Anna Świerk
Ewa Górkiewicz
Stanisława Ciesielska
Elżbieta Kaczmarczyk
Elżbieta Łęcka – Mucha
Zofia Janik
Kazimiera Michalczewska
- Kafiakow
Kazimierz Misiak
Maria Suder

Styczeń 2024

Ewa Szybowska – Kukuła
Bogdan Więsek
Janina Kubowicz
Lucyna Kubera
Wiesława Janusz
Zbigniew Zieliński
Anita Rojowska
Irena Dacyl
Małgorzata Cisowska

Luty 2024

Helena Sztark
Ewa Homola
Kazimiera Łopata
Tadeusz Bigaj
Zofia Cebulska
Bronisław Wnętrzak
Genowefa Chachłowska
Mieczysław Niećwieja
Andrzej Skoczyński

Marzec 2024

Jerzy Jaworski
Jerzy Kowalski

Drodzy Parafianie, Sympatycy i Modlący się w kościele Matki Bożej Ostrobramskiej!

Za chwilę, w Wigilię Paschalną będziemy uczestniczyć w poświęceniu ognia, wniesiemy światło do ciemnego kościoła, odnowimy przyrzeczenia chrzcielne i wyjdziemy z procesją ogłaszając światu, że Chrystus Zmartwychwstał.

Życzymy Wam, aby w tych czasach i w miejscach gdzie żyjecie światło Bożej prawdy rozjaśniało wszelki ciemności i wszystko to, co rodzi niepewność i obawy. Aby świadomość bycia dziećmi Bożymi wlewała w Wasze serca pokój i radość. I wreszcie, aby Zmartwychwstały Pan pomagał wam zwyciężać każdego dnia i w każdym czasie.

Niech Pan obdarza Was i Waszych Bliskich darami wiary, nadziei i jedności.

Duszpasterze

Drodzy Parafianie, Sympatycy i Modlący się w kościele Matki Bożej Ostrobramskiej!

W Wielkim Tygodniu, który rozpoczynamy Niedzielą Palmową, podczas Triduum Paschalnego i w czasie przeżywania Zmartwychwstania Pańskiego dobrze jest, jeszcze bardziej niż w każdym innym dniu, łączyć niebo z ziemią. Celebracje liturgiczne, słyszane Słowo Boże, modlitwa wspólnotowa i osobista sprawiają, że to, co z wysoka, to, co w górze staje się nam tak bliskie. Nasza codzienność jest jakby przenoszona do nieba. Wykorzystajmy ten czas, wzmocnijmy ducha i nabierzmy sił na najbliższą i dalszą przyszłość.

Drodzy! Bardzo Wam dziękuję za czas Wielkiego Postu, za świadectwo modlitwy podczas Gorzkich Żali i nabożeństw Drogi Krzyżowej, za troskę o pogłębianie wiary i przyjaźni z Bogiem, za zaangażowanie na rzecz Kościoła i parafii, za gotowość niesienia pomocy ubogim i potrzebującym. Wielką radością dla mnie, czym dzielę się z Wami, jest powstawanie nowych wspólnot i grup w naszej parafii oraz rozwój tych, które istnieją. Cieszę się, że powstaje/powstała Oaza młodzieżowa. Uczniowie ostatnich klas szkół podstawowych i ponadpodstawowych mają swoją przystań w kościele i naszej parafii.

I jeszcze chcę prosić Was o wzmożoną modlitwę w sprawach ważnych dla Kościoła, naszej Ojczyzny i całego społeczeństwa. Módlmy się o pokój dla całego świata i pokój w Polsce, o obronę każdego życia, a zwłaszcza życia dzieci nienarodzonych, o przestrzeganie Bożych praw w naszym narodzie i kierowanie się wartościami chrześcijańskimi. Prośmy o światło Ducha Świętego dla decydujących o losach lekcji religii w szkołach. Prośmy, aby rodzice mogli wybierać i decydować o tym, co dla ich dzieci jest dobre i prowadzi do zbawienia. Prośmy, aby dzieci i młodzież miała w szkołach czas i miejsce na słuchanie o Bogu, człowieku i świecie. Módlmy się też za siebie nawzajem i za wszystkich Parafian, abyśmy byli mocni w wierze.

Niech nas Wszystkich w swojej opiece ma Patronka parafii - Matka Boża Ostrobramska.

o. Tomasz Jędruch SP - proboszcz

Kalendarium i zapowiedzi wydarzeń

- 28 III - rozpoczęcie Kongresu Eucharystycznego
- 18 IV - rozpoczęcie Seminarium Odnowy Wiary
- 20 IV - Jubileusz 25-lecie Akcji Katolickiej
- 24 IV - Bierzmowanie
- 1-4 V - Parafiada Środowisk Pijarskich z udziałem LSO
- 11 V - I Komunia Święta - Centrum Autyzmu - Szkoła Pijarów
- 12 V - I Komunia Święta - Szkoła Pijarek
- 18 V - I Komunia Święta - Szkoły nr 114 i 128
- 18 V - Czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego prowadzone przez Odnowę w Duchu Świętym
- 24-26 V - Przegląd Scholi Pijarskich
- 30 V - Boże Ciało
- 1-2 VI - Lednica – spotkanie Młodych
- 15 VI - święcenia kapłańskie dk. Krzysztofa Świdierskiego

Seminarium Odnowy Wiary

to intensywne rekolekcje przeżywane wspólnie z innymi (w duchu wspólnoty), znane też jako Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy. Trwają kilka tygodni, w ramach których spotkania odbywają się raz w tygodniu. Seminarium jest przeznaczone dla katolików, którzy przyjęli Sakrament Bierzmowania. Celem seminarium jest odnowienie wiary uczestników oraz przyjęcie bardziej i doświadczenie w konkretnych przejawach, łaski chrztu w Duchu Świętym, którą każdy w sobie nosi jako dar otrzymany w Sakramentach Chrztu i Bierzmowania.

Seminarium Odnowy Wiary może być początkiem zupełnie nowego etapu Twojej relacji z Bogiem.

Podjmij wyzwanie i odmień swoje życie!

Przyjdź sam lub z kimś znajomym. Obawiasz się że będziesz mieć problem z odnalezieniem się w nowym środowisku? Nie martw się, spotkasz wiele osób takich jak Ty, a członkowie wspólnoty Wieczyste Przywierze, organizujący spotkania zrobią wszystko, żebyś czuł się u nich dobrze.

Kongres Eucharystyczny

to niezwykle święto Eucharystii. Głównym założeniem każdego kongresu eucharystycznego jest umocnienie oraz odnowienie więzi z Chrystusem obecnym w Eucharystii. Osiągnięcie tego celu jest możliwe przez świadome uczestniczenie w Mszy Świętej, indywidualną i wspólnotową adorację, a także poprzez pogłębianie wiedzy teologicznej na temat prawdziwej obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii.

Hasło Kongresu zawiera przesłanie do ludzi, że Jezus, Bóg – Człowiek jest z nami „wczoraj i dziś ten sam na wieki”. „Jestem z Wami” oznacza także i tę niezwykle pocieszającą dla ludzi prawdę, że motywem obecności Jezusa wśród nas jest Jego miłość, o czym nigdy nie powinniśmy zapomnieć.

W parafii, przez trzy kolejne niedziele (14, 21 i 28 kwietnia) będziemy słuchali kazań katechizmowych o Mszy św.

W cztery kolejne niedziele maja będziemy adorować Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie

Misje Święte

są szczególnym rodzajem długich rekolekcji. Trwają przeważnie osiem dni, od niedzieli do niedzieli. Odbywają się w parafii, zwyczajowo co około 10 lat i są czasem łaski, modlitwy, Sakramentów świętych, katechez i głoszenia, nawrócenia, miłosierdzia i wzrastania w wierze. Znakiem, potwierdzającym wygłoszone misje są tabliczki na Krzyżu misyjnym, zawierające datę i prowadzących misje. Kolejne misje w naszej parafii odbędą się od 10 do 17 listopada 2024 r. Poprowadzą je Księża Pallotyni, w tym znany z ostatnich rekolekcji ks. Łukasz Gołaś SAC.

Znajdź swój czas Misji, które odkrywają, że Jezus Chrystus przywrócił nam życie, wolność i godność dzieci Bożych przez swą ofiarę Krzyża, dał umocnienie pochodzące od Ducha Świętego, który udziela nam potrzebnych łask i darów.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE PRZYGOTOWANIEM DO WIELKANOCNEJ RADOŚCI

o. Łukasz Gołaś SAC

Słowo o. Rekolekcjonisty

Refleksje po rekolekcjach parafialnych

To był dobry czas rekolekcji. Bo kiedy wracałem do Warszawy, uświadomiłem sobie że ja doświadczyłem wspólnoty ludzi wierzących. Takie uczucie mi towarzyszy nieustannie. Jestem pod wrażeniem waszej parafii. Jestem pod wrażeniem was, tych którzy na codzien znajdują czas na Pana Boga. Że znaleźliście trochę czasu na rekolekcje. Na trwanie przy Słowie i bycia z Jezusem.

Każdy z nas ma jakąś historię w swoim życiu. Każdy z nas jest inny. I właśnie tacy jacy jesteśmy - znaleźliśmy czas aby nasza wiara troszeczkę urosła. Zobaczyliśmy samych siebie, jak w tej historii - którą rozpoczęliśmy rekolekcje:

Chyba tylko w mroku modlitewnego dialogu z Bogiem, a nie w olśniewającym blasku jupiterów możemy rozpoznać Jezusa Chrystusa i dać poprawną odpowiedź na pytanie: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego” (Mt 16,13).

Na dziedzińcu jednego z klasztorów o bardzo surowej regule dwoje ludzi spotkało brata zakonnego przy nabieraniu wody ze studni. Zapytali go o sens życia w takiej samotności i milczeniu. „Zagłównijcie najpierw do studni – powiedział. – I co widzicie?”. Odpowiedzieli: „Nic nie widzimy”. „Poczekajmy chwilę. A teraz spojrzycie jeszcze raz”. Gdy nachylili się znów zapytał: „Co widzicie?”. „Teraz widzimy samych siebie” – odpowiedzieli. Zakonnik uradowany wyjaśniał: „Gdy wiadrzem nabierałem wody, była ona wzburzona, teraz jest uspokojona. Takie jest doświadczenie ciszy i milczenia. Widzi się samego siebie. A kiedy się jest uspokojonym wewnątrz, widzi się także cały świat i Boga innymi oczyma”.

Doświadczenie ciszy i milczenia. Czasami brakuje nam tego. Bo zabiegani, bo tyle spraw i obowiązków. Bo... Zawsze jest bo... co sprawia, że wiara ciebie ubogaca? Co sprawia, że moje życie jest po prostu lepsze? Pamiętajcie tego chłopaka z TikToka:

Możesz żyć bez telefonu, możesz żyć bez Internetu, bez ciepłej wody. Po co? Te wszystkie rzeczy polepszają twój standard życia. I dla niektórych ludzi wiara jest czymś co ich ubogaca i sprawia, że ich życie jest po prostu lepsze. Może dla ciebie wiara nie jest czymś istotnym, nie znaczy, że może ona wносить coś pozytywnego do życia innych ludzi. Moglibyśmy na dobrą sprawę żyć bez wielu rzeczy, ale po prostu ułatwiają nam one życie. Polepszają jakość naszego życia. Dla mnie osobiście wiara jest czymś takim, co ulepsza moje życie.

Trochę powiedzieliśmy sobie o miłości. Było też o tym, aby być dobrym człowiekiem. Ale były też odpowiedzi na pytanie: Jak, waszym zdaniem, kochać i być kochanym?”

– Nie jest łatwo. Często ciężko się przełamać, ale trzeba sobie uświadomić, że to pewna forma noszenia krzyża. Wtedy jest łatwiej.

– Czyli trochę kochanie nieprzyjaciół, ludzką siłą jest to niemożliwe. Żyjesz naprawdę, kiedy ktoś cię zna na całego, w tym wszystkie twoje brudy i kocha cię właśnie takiego.

– Kochać, to umieć zapomnieć o sobie. Kochać, to być zapatrzonym w drugą osobę. Być kochanym, to umożliwić drugiej osobie poznanie siebie, swoich słabości, tego jakim jestem. Wtedy mogę być kochanym, gdy nikogo nie udaję, gdy kocha się mnie za to, jakim jestem naprawdę, a nie za to, jakim chciałbym być. Kochać nieprzyjaciół, to chyba najwyższy stopień wtajemniczenia w miłości, często nie da się zrobić nic więcej, niż modlić i prosić Boga o to, by zabrał te wszystkie uprzedzenia. Często potrzeba czasu. Czujemy, że nie chcemy kogoś znać i żeby w ogóle istniał – często nie zależy to od nas, że z kimś nie potrafimy być, tylko obie strony nie chcą.

Miłość ma wiele imion. Można też zamazać pojęcie miłości. Czasami ozdabiamy ściany naszych serc wieloma obrzydliwymi rzeczami - jak w tej historii z obrazem Jezusa Miłosiernego.

Pewien młody mężczyzna wyjechał ze swojego wiejskiego domu do miasta, aby rozpocząć studia na uniwersytecie. Jako student miał swój własny pokój w kampusie. Gdy już się tam zdomowił, jego matka, pobożna i oddana chrześcijanka, postanowiła złożyć mu wizytę. Była zachwycona widokiem kampusu i dobrze czuła się w akademickiej atmosferze. Cieszyła się również, że jej syn mocno interesował się studiami. Jednak kiedy poszła do jego pokoju doznała wielkiego szoku. Widok zdjęć, które przymocował do ścian swojego pokoju, wprowadził matkę w zakłopotanie! Były to portrety na wpół ubranych artystów, gwiazd filmowych i sugerowały wiele z tego, że był to zmysłowy i niestosowny młody człowiek, który był tak pobożnie szkolony w domu, jak on. Matka nie odezwała się ani słowem. Zamiast wyrazić niezadowolone, poszła do domu. Następnego dnia przesłała oprawiony obraz Jezusa Miłosiernego z prośbą, aby zawiesił go w swoim pokoju. Kilka tygodni później odwiedziła go ponownie. Tym razem jednak wszystkie inne obrazy w pokoju zniknęły... Był tam tylko obraz Bożego Miłosierdzia! Kiedy go o to zapytała, odpowiedział: „Widzisz, mamo, nie mogłem mieć tych zdjęć obok tego świętego obrazu. Byłoby to nie na miejscu! Tam, gdzie jest obecność Świętości, zło zostaje zakłócone i oddala się! Ale w życiu często jesteśmy zaganiani i pochłonięci złymi rzeczami. W ludzkich umysłach nieustannie czają się złe pokusy. Pokusa podwójnej moralności często krąży w ludzkich sercach... Zło nie może istnieć poza Świętym! Czasami ozdabiamy ściany naszych serc wieloma obrzydliwymi rzeczami: nieskromnymi myślami, nieprzyzwoitymi słowami i żartami, raniącymi innych poglądami. Pan czuje się zraniony i smutny z powodu naszego przyzwolenia na „schronienie zła w naszych sercach”. Czy jesteśmy gotowi wyrzucić z naszych serc wszystkie grzeszne rzeczy i umieścić w nich Boże Miłosierdzie?

Rekolekcji nie mogłoby być bez tematu przebaczenia. Usłyszeliście, że bez przebaczenia nie można ruszyć dalej ani na krok.

Żeby nie gryźć się w sercu, żeby otworzyć się na Jezusa, trzeba przebaczyć. Nawet największemu wrogowi. To jest bardzo istotne. NIE MOŻE BYĆ TAK: przebaczyłem, ale zapomnieć nie mogę... - Przebaczyć trzeba całkowicie! Musisz zrezygnować z siebie totalnie i powiedzieć: WYBACZAM! Przebaczenie, to klucz do przyjęcia do Jezusa! Jeżeli przebaczysz z serca, to On uczyni cuda w twoim życiu. Jestem o tym przekonany. Tylko trzeba zaryzykować.

fol. Mateusz Łyczko

Stań w prawdzie przed Bogiem! Zapomnij o tym co było kiedyś. Przebacz tym, którzy zawinili wtedy Boże Miłosierdzie może się wylać na mnie i to z wielką łaską. Jezusa przyciąga ludzka nędza i ludzka słabość - oddajcie to wszystko Jezusowi, żebyście Go zaprosili do waszego serca, żebyście ponazywali osoby, które was

zraniły i żebyście oddali je Jezusowi i powiedzieli po kolei: Wybaczam. Wybaczam. Wybaczam. I jeżeli trzeba siedemdziesiąt siedem razy to powiedzić, to klękajcie i powiedzcie: Wybaczam!

To pocieszające dla nas, że przeszkodą dla Jezusa nie są moje grzechy, które choć mnie od Boga oddalają, to Boga ode mnie nie odsuną. Przeciwnie – im bardziej się gubię, tym Bóg bardziej się zbliża, by mnie odszukać i podnieść.

Choć może mi się wydawać, że jestem już nic nie wart, że moje wybory za bardzo oddaliły mnie od Boga, że nie mam nic do zaoferowania, to Bóg mówi: potrzebuję cię.

- tak było. Jest to szalenie trudne. Ale jak zrobimy pierwszy krok, to będzie i drugi. I później będzie łatwiej. Naprawdę...

I to, o co mnie prosiliście. To było na koniec. To, że Bóg jest obecny w najdrobniejszych wydarzeniach z naszego życia. Pamiętajcie o tym.

Dzisiaj mamy coraz większe domy, ale coraz mniejsze rodziny.
 Mamy coraz więcej możliwości, ale coraz mniej czasu.
 Mamy coraz więcej tytułów naukowych, ale coraz mniej zdrowego rozsądku.
 Mamy więcej wiadomości, ale coraz mniej trafnych osądów.
 Mamy coraz więcej specjalistów, ale coraz więcej problemów.
 Mamy coraz więcej służby zdrowia, ale mniej opieki.
 Tracimy wiele bezpowrotnie, uśmiechamy się za mało. Jeździmy za szybko, gniewamy się za wcześnie i przebaczymy za późno.
 Czytamy za mało, telewizji oglądamy za dużo, a modlimy się zbyt rzadko. Pomnożyliśmy nasze majątki, ale okroiliśmy wartości.
 Mówimy za dużo, kochamy za mało, a kłamiemy zbyt często.
 Uczymy się, jak zarabiać na życie, a nie jak żyć.
 Mamy stabilne budowle, ale kruche charaktery.
 Mamy szersze autostrady, ale węższe poglądy.
 Więcej kupujemy, ale mamy coraz mniej satysfakcji.
 Podróżujemy na księżyc tam i z powrotem, ale mamy problem żeby przejść przez ulicę, żeby odwiedzić naszych sąsiadów.
 Zdobywamy wszechświat, ale nie własne wnętrze.
 Wytworzyliśmy więcej komputerów, ale mniej się komunikujemy.

Dlatego proponuję, nie zostawiaj nic na szczególną okazję, każdy dzień, który przeżywasz jest szczególną okazją. Odrzuć ze swojego słownika wyrazy takie jak: może kiedyś, później, zobaczymy...

Powiedz swojej rodzinie, jak bardzo ich kochasz! Nie odkładaj niczego, co wprowadza uśmiech i radość do twojego życia, każdy dzień, każda godzina, każda minuta jest wyjątkowa, a ty nie wiesz czy nie będzie twoją ostatnią”.

Każdy z nas jest inny. Ale pamiętajmy, że każdy z nas jest takim samym dzieckiem Pana Boga. Jest takie afrykańskie przysłowie: „Jest tylko jedno przestępstwo gorsze od morderstwa na pustyni, a mianowicie wiedzieć, gdzie jest woda, i nie mówić”.

Wy, którzy znacie Jezusa, wiecie gdzie jest żywa woda. Powiedzmy waszym przyjaciółom jak fajnego macie Boga.

Drodzy. Teraz trochę reklamy. Zapraszam do odwiedzenia naszego Radia PALLOTTI.FM - wystarczy wejść na stronę www.pallotti.fm i zobaczyć co robimy. Jesteśmy grupa ludzi, którzy swój czas i talenty dają drugiemu człowiekowi. Może coś wam się przyda.

Dziękuję Wspólnocie Parafialnej i Ojcom Pijarom za dobry czas. Do zobaczenia niebawem. Pozdrawiam serdecznie, Szczęść Boże.

fot. Mateusz Łyczko

PRACA DOMOWA MA JEDNAK SENS

Świadectwo sióstr z parafii

Zostałyśmy, wraz z moją siostrą, poproszone przez Ojca Proboszcza o podzielenie się świadectwem/refleksją po odbytych rekolekcjach wielkopostnych. W chwili gdy o tym mówię, w zakrystii młoda kobieta gorąco dziękowała Ks. Rekolekcjoniście za kazanie – w pierwszej chwili pomyślałam, że to Ona powinna się podzielić swoim przeżyciem rekolekcji, ale z drugiej strony to chyba dobrze dla mnie/ dla nas się stało, że dostałyśmy zaproszenie do przemyślenia czy zastanowienia się dłużej nad tym co usłyszałyśmy – praca domowa ma jednak sens.

Urszula:

Ksiądz Łukasz zaczął od przypomnienia czym w ogóle są rekolekcje i jak je traktować – *recolere* (łac.) – zbierać na nowo, powtórnie. I faktycznie w trakcie rekolekcji zazwyczaj słyszę prawdy, o których wiem, kiedyś się uczyłam, wpajano mi w domu rodzinnym, ale na co dzień niestety rzadko się nad nimi zastanawiam. Od rekolekcji oczekuję właśnie przypomnienia / pouczenia, że może tym razem jakaś myśl się przebiję przez skorupę codzienności.

Pierwsze co uderzyło mnie w tych kazaniach to to, że - mimo że wokół tyle złego – to w kazaniach Ks. Łukasza nie zwraca uwagi na to co na zewnątrz i co pewnie jest dla nas zagrożeniem – proponuje nam zaś skupienie się na sobie, a raczej nad pracy nad sobą w dalszym wzrastaniu – przypomina mi, że to ja mam zmieniać świat poprzez swoje życie – przykład jaki daję w otoczeniu, a nie przez pouczanie innych. Co początek Wielkiego Postu to postanawiam że postaram się być wzorem chrześcijanina w domu, pracy itp. ale to nie takie łatwe. Pewnie dlatego że niewystarczająco omadlałam to co chcę zmienić w swoim życiu - ksiądz Łukasz wskazuje na modlitwę i powierzenie w niej wszystkich moich niedomagań Jezusowi, pokazuje piękny przykład św. Matki Teresy, która mówiła, że gdyby nie modlitwa przed Najświętszym Sakramentem, sama nie miała by sił do czynienie tego dobra. Rekolekcjonista przypomina także, że modlitwę trzeba ofiarować także za innych, że niczym bardziej nie możemy pomóc drugiej osobie, nie tylko najbliższemu, ale

i tym dalszym, o których wiemy, że pomocy potrzebują. W tym miejscu chciałam podzielić się osobistym świadectwem, z czasu gdy moja Mama śmiertelnie zachorowała i wiem że bardzo wiele Osób - bliskich ale i nawet mi nieznanych – modliło się w Jej oraz w naszej - Jej bliskich – intencji. Pewnego dnia podczas Mszy Św. bardzo mocno odczułam że Ktoś się za mnie modli – nie umiem tego opisać, ale było to tak namacalne i niesamowite, że mimo że więcej się nie powtórzyło, nigdy go nie zapomnę. Poczułam wtedy całkowity spokój i siłę modlitwy oraz ogromną wdzięczność dla tych, którzy się też w naszej intencji w tym trudnym czasie modlili

I na koniec wracam do podsumowania przez Ks. Łukasza rekolekcji gdy wskazuje, że wraz z większym błogostanem w naszym codziennym życiu kurczą się wartości duchowe – i tak rzeczywiście jest. Gdy z perspektywy czasu patrzę na trudne okresy w moim życiu widzę, że często przychodziły po czasie gdy „wszystko się układało” i pojawiało zobojętnienie na Boga. Teraz widzę że zazwyczaj dopiero cierpienie przywracało mi hierarchię wartości właściwą dla chrześcijanki – nic w moim życiu nie dzieje się bez przyczyny „kładę przed Wami życie i śmierć, błogostawieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo, miłując Pana Boga swego” Księga Powtórzonego Prawa

Ewa:

Siostra już wiele napisała więc ja od siebie tylko dodam, że dla mnie najważniejszym przesłaniem rekolekcji była nadzieja wynikająca ze świadomości że nie ma takiej winy, której Bóg by nam nie wybaczył – po naszym nawróceniu i że my także musimy umieć wybaczać i to bezwarunkowo. Nasz przykład życia oraz umiejętność wybaczenia może być światłem i konkretną pomocą dla innych w procesie nawracania i ważne by niczego nie zaniechać – w tym kontekście przemówiły też do mnie zacytowane przez Księdza Łukasza słowa W. Havla że „nadzieja nie jest przekonaniem, że coś dobrze się skończy, lecz pewnością, że coś ma sens bez względu na to, jaki będzie tego ostateczny rezultat”

MĘSKA WIARA DZISIAJ

Kilka słów o Wspólnocie Droga Odważnych

Wielki Post obfituje w nabożeństwa pasyjne, drogi krzyżowe, gorzkie żale – są to przykłady pięknych modlitw, które jednak nie zawsze trafiają do męskich serc spragnionych bardziej działania, zmieniania świata niż refleksji. Jak zatem w pędzącym świecie pełnym możliwości spędzenia czasu znaleźć czas dla Boga? Jak rozwijać się jako mężczyzna również w sferze duchowej? Odpowiedzi może nam dostarczyć przykład męskiej wspólnoty jaką jest Droga Odważnych.

Szczególnym charyzmatem wspólnoty jest budzenie Bożych Przywódców, czyli realizowanie ideału służebnego przywództwa. Od momentu założenia w 2010 roku Droga Odważnych miała służyć dwóm celom: formacji mężczyzn poprzez przygotowanie ich do owocnego realizowania powołania w stanie, do jakiego zostali powołani (mężowie, ojcowie, kapłani, zakonnicy) oraz do budowania środowiska wzrostu poprzez wymianę doświadczeń, poczucie braterstwa oraz służbę Bogu. Formacja we wspólnocie oparta jest o trzy obszary: rozwój duchowy, rozwój fizyczny i rozwój osobowy. Rozwój duchowy to przede wszystkim praca nad porządkiem swojego wnętrza, która będzie nas zbliżała do Boga. Wygospodarowanie czasu na refleksję, zatrzymanie, by pobyć ze sobą – takie codzienne praktyki sprawiają, że człowiek zaczyna inaczej postrzegać rzeczywistość. Nadanie im charakteru religijnego następuje poprzez połączenie ich z medytacją nad czytaniem z dnia połączonymi z krótkim komentarzem do odsłuchania w aplikacji. Rozwój fizyczny jest niezbędny dla utrzymania zdrowia, sił witalnych oraz energii do działania na właściwym poziomie. Dlatego zwłaszcza podczas wyjazdowych wydarzeń wspólnotowych doświadczamy mocy i słabości naszych ciał poprzez różnego rodzaju wyzwania jak nocna wędrówka czy morsowanie. Rozwój osobowy obejmuje tak szerokie zagadnienia jak m.in. praca nad emocjami, zarządzanie czasem czy poznanie własnej osobowości. Mają one służyć wydobywaniu

z mężczyzn ich prawdziwego potencjału i wspieraniu ich w dążeniu do jego pełnego rozkwitu.

Jednak w rozwoju nie wystarczy teoria – trzeba omawianych zagadnień doświadczyć, sprawdzić, co działa w życiu, dostosować do osobistej sytuacji. Dlatego jednym z wydarzeń organizowanych przez Drogę Odważnych są trzydniowe rekolekcje Droga Lwa. Można powiedzieć, że jest to bardzo intensywna przygoda prowadząca do przemiany przez doświadczanie wyzwań, inspiracji, braterstwa – zarówno w życiu wewnętrznym jak i później w codzienności. Wśród poruszanych tematów warto wymienić powołanie i misję, grzeszność, zranienia, dynamikę działania, emocje czy skuteczne wdrażanie zmian. W poprzednich edycjach Drogi Lwa wzięło udział już kilkuset mężczyzn – ich świadectwa potwierdzają, że

czasem decyzja o wyjeździe na rekolekcje może zmienić życie. Najbliższa Droga Lwa odbędzie się w Krakowie w dniach 8-10 marca 2024 - szczegóły i zapisy na stronie www.drogalwa.pl

Wśród inicjatyw podejmowanych przez Drogę Odważnych znajdują się również warsztaty dla ojców z synami, tworzenie treści dla mężczyzn w aplikacji odważni.pl oraz rekolekcje dla mężczyzn Wolni od Niemocy (ostatnie dwie edycje odbyły się w Krakowie – w grudniu w kościele Przemienienia Pańskiego przy ul. Pijarskiej, w lutym w Parafii MB Ostrobramskiej przy ul. Meissnera).

Przeżywanie swojej męskości w codzienności w sposób, który nie prowadzi do skrajności nie jest łatwe. Przeżywanie jej w zgodzie z Bożym pomysłem na miejsce mężczyzny w świecie jest jeszcze większym wyzwaniem. Jednak dzięki środowisku, które szerzy męski ideał wymagającego, ale pełnego miłości braterstwa staje się to możliwe. Co więcej – może przynosić piękne owoce w postaci poprawy relacji z najbliższymi, bardziej odważnych decyzji czy sięgnięcia po dawno zapomniane marzenia.

Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o Drodze Odważnych odwiedź nasze profile na facebooku lub Instagramie.

„Wolni od niemocy” – teraz pełen mocy

O rekolekcjach dla mężczyzn

Uczestnictwo w rekolekcjach dla mężczyzn „Wolni od niemocy” było potrzebą chwili. Dowiadując się o nich, uznałem, że będzie to dobry pomysł na rekolekcje Wielkopostne. Miałem już pewne doświadczenie z rekolekcjami prowadzonymi przez Drogę Odważnych, stąd też wiedziałem, że będzie to błogosławiony przez Pana czas. Czas na spojrzenie w głąb siebie, refleksję nad swoim życiem i przemianę postępowania, co jest szczególnie istotne w okresie Wielkiego Postu. Wiedza ta oparta była na wspomnianym już wcześniejszym doświadczeniu, uczestnictwu w rekolekcjach prowadzonych przez tę wspólnotę, tyle że zdalnie, ze względu na panującą w tamtym czasie pandemię. Tamte rekolekcje były owocne, mimo że pozbawione osobowej relacji i osobistej – fizycznej obecności we wspólnocie i Kościele. Z tego też względu te rekolekcje to miało być zupełnie inne doświadczenie, bogatsze i głębsze – i tak też było!

Pierwszego dnia udałem się na rekolekcje jak zwykle w pośpiechu, odrywając się od miliona różnych obowiązków. Już od wejścia do Kaplicy Św. Kalasancjusza (tam odbywały się rekolekcje) uderzył mnie spokój miejsca i życzliwa atmosfera współbraci z Drogi Odważnych. Do ręki wręczono mi materiały do pracy, z których można było dowiedzieć się wstępnie o tematyce dnia rekolekcyjnego. Przeczytałem je bez większych emocji skupiając się na cichej modlitwie osobistej. Z małym opóźnieniem rozpoczęliśmy rekolekcje od śpiewu do Ducha Świętego z wołaniem o jego natchnienie. Później w oparciu o mniej znaną historię Króla Dawida i jego dzieci przedstawiane i omawiane były kolejne grzechy. Ich kontekst, w połączeniu z modlitwą i otwartością serca pozwolił wyraźnie usłyszeć głos sumienia. To co początkowo wydawało się, że mnie nie dotyczy, albo grzechy, które wydawały mi się obce zaczęły pojawiać się w konkretnych sytuacjach życiowych zmuszając mnie do refleksji i udzielenia szczerzej odpowiedzi na pytanie: czy faktycznie mnie to nie dotyczy? Kolejne grzechy i kolejne pustaki tworzące mur od Pana Boga. Pojawiło się tylko kilka grzechów, a mur powstał tak wielki, że przysłonił widok największego przyjaciela – Pana Jezusa,

który oddał za mnie życie. Późniejsze świadectwo jednego z współbraci poruszyło głęboko, a całość nauki rekolekcyjnej skłoniła tego dnia do zastanowienia nad swoim zachowaniem w konkretnych sytuacjach. Wręczono na koniec pudełko – cegielka muru symbolizująca mój grzech towarzyszyła cały kolejny dzień, z każdym spojrzeniem na nie poruszając wspomnienia i przeżycia pierwszego dnia rekolekcji. Kolejnego wieczoru, z jeszcze większą motywacją, ochotą i determinacją jechałem na rekolekcje. Początek ten sam: kolejne materiały, chwila ciszy, wezwanie do Ducha Świętego. Kolejna nauka i jeszcze większe dotknięcie Boga w słyszanych słowach. Drugi dzień to zniewolenia współczesnego mężczyzny: mamona, chęć bycia na bieżąco/strach że coś mnie omija, presja (społeczna, wewnętrzna-męska, otoczenia itp....) oraz pracoholizm często stanowiący ucieczkę... Zniewolenia te interpretowane były w odniesieniu do Słowa Bożego: fragmentu Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian oraz fragmentu Ewangelii mówiącej o zniewolonym grzeszniku, mającym w sobie Legion. Wraz z pojawianiem się kolejnych zniewoleń, widziałem i uświadamiałem sobie jak rzeczywiście wygląda mój mur odgradzający mnie, a czasami przysłaniający widok samego Boga. Ten dzień to dla mnie mocne uderzenie wewnętrzne. Uderzenia prawdy, którą usłyszałem w głosie Samego Boga - w swoim sumieniu. Ten dzień zakończony ważną męską decyzją - symbolicznym dołożeniem swojej cegłówki-grzechu/zniewoleń do tego muru a w rzeczywistości potrzebą przewartościowania priorytetów w życiu. Dołożeniem, a jednocześnie wyrzeczeniem się tych grzechów i tego co mnie zniewala z jednoczesną świadomością i gotowością do poświęcenia swoich „dwóch tysięcy świń”. Dzień zakończony zawierzeniem się całkowicie Panu, by pozbyć się tego co mnie zniewala i móc w pełni Go zobaczyć, bo on jest i czeka z drugiej strony muru. Ostatni, trzeci dzień rozpoczął się najważniejszym przeżyciem – Eucharystią – doświadczeniem Pana, by pomógł obalić mój wewnętrzny mur. Bazując na kolejnym fragmencie Pisma Świętego, materiałach i świadectwach osób prowadzących, stałem się na wzór jednego z żołnierzy

wojsk izraelskich okrążających mury Jerycha. Z każdym z siedmiu okrążeń kaplicy wyrzekałem się głęboko w sercu kolejnych grzechów z siedmiu grzechów głównych, by po siedmiu obejściach, przy dźwięku trąb, na zawołane Imię Jezus obalić ten mur, ale nie tylko ten symboliczny, ale mur w moim sercu. To głębokie doświadczenie, wraz z uczestnictwem w naukach, świadectwach rzeczywistego działania Pana dało mi moc i siłę do zmagania się ze swoimi „niemocami”. Głęboko wierzę w liczne owoce tych rekolekcji. Czuję siłę i modłę się o dobre rozeznanie działań, które mają prostować moją drogę do Pana bez żadnych murów i przeszkód.

Rekolekcje „Wolni od niemocy” to trzy wspaniałe dni w życiu mężczyzny, które poświęcone są analizie swojego postępowania wobec Boga, ludzi i siebie samego. To czas umożliwiający głęboką refleksję nad popełnianymi grzechami, identyfikacją swoich zniewoleń, które razem budują mur oddzielający nas od Boga. Jednakże jest to czas nie tylko uświadamiania sobie tych słabości, ale co najważniejsze, jest to czas działania – podjęcia konkretnych, męskich decyzji, zawierzenia Panu i z Jego łaską i siłą, burzenia naszych wewnętrznych murów. Dziękuję Drodze Odważnych za tak wspaniałe dzieło i ich posługę w zbliżaniu mężczyzn do Boga, a ks. Proboszczowi, że udostępnił kaplicę Św. Kalasancjusza na organizację tych rekolekcji. Na ten czas Wielkiego Postu życzę każdemu mężczyźnie, aby potrafił się uwolnić od NIEMOCY i pełnił swoją posługę męża, ojca, syna, brata, kapłana, przyjaciela czy jakkolwiek inną w świadomości bliskości Boga i z Jego mocą wypełniał swoje ziemskie powołanie.

Z kroniki parafialnej

HISTORIA PARAFII W ODCINKACH

Lata 1995-1996

Rok 1995 był mocno naznaczony dalszymi pracami w kościele i wokół kościoła. Już pod koniec stycznia w kronikach parafialnych zapisano: Od dłuższego czasu przywozimy kamień ze Strzegomia na posadzkę nawy głównej kościoła. Parafianie pomagają przy rozładunku. W październiku zostaje podana informacja, że trwają prace przy ogrodzeniu terenu kościelnego. W grudniu ponownie zapisano: W kościele trwają prace kamieniarskie, w przyziemiu kościoła jak i w prezbiterium.

W wakacje tego roku dokonuje się ważna zmiana personalna w parafii. Od września, nowym proboszczem i przełożonym wspólnoty zostaje o. Jacek Raczek. Dotychczasowy proboszcz o. Jan Frączek dalej troszczy się o dokończenie budowy kościoła.

W kronice, w czerwcu roku 1996 zapisano: W naszym domu mamy bez przerwy hałas. Wielu pracowników różnych branż od miesiąca pracuje. Przygotowuje nasz klasztor na szkołę Sióstr Pijarek, która ma być otwarta od września. I już na początku września, w obecności ks. Kardynała Franciszka Macharskiego, ówczesnego Prowincjała o. Zbigniewa Janiczka, wielu Pijarów i Pi-

jarek inauguruje działalność Szkoła Podstawowa nr 45. Pierwszy rocznik dzieci rozpoczyna naukę przy naszym domu i parafii.

W listopadzie przeżywamy wizytację kanoniczną parafii. W programie znajduje się tradycyjnie sprawdzenie poprawności prowadzenia ksiąg parafialnych, wizytacja katechetów, odwiedziny chorych, spotkania z Radą Parafialną i grupami duszpasterskimi. Ks. bp Kazimierz Nycz - Wizytator przez całą niedzielę głosi parafianom kazania i spotyka się z wierzącymi.

W roku 1996 zapoczątkowano, między innymi, kiermasz ksiązek Wydawnictwa Espe, śniadanie i spotkanie dla chorych, przy okazji wspomnienia Matki Bożej z Lourdes, konkurs literacki i rysunkowy „moje wyobrażenie postaci św. Józefa Kalasancjusza”, przed świętem opieki św. Wychowawcy. Z większą lub mniejszą częstotliwością wydarzenia te są kontynuowane również w naszych czasach. W tym roku, 1996, odbyła się też pielgrzymka z parafii do Wilna. Może warto zastanowić się i powrócić do tej tradycji?

Relacje z wydarzeń parafialnych

styczeń - marzec

KOLEDA

W tym roku odwiedziliśmy 1026 mieszkań i domów z 4 524 przypadających na jedną połowę parafii. Doświadczaliśmy dużo dobra i życzliwości. Błogosławiliśmy i modliliśmy się wraz z Parafianami. Szczególnie cieszyły spotkania ze starszymi osobami, które odwiedziliśmy po czasie zamknięcia i po dwóch lub trzech latach.

fot. Mateusz Łyczko

KONCERT KOLED

7 stycznia przeżyliśmy niezwykły koncert kolęd w wykonaniu: Scholii „Nutki z Wieczystej”, która śpiewała w duchu misyjnym, w obcych językach. Pana Bartłomieja Banka, naszego uzdolnionego muzycznie organisty. Parafialnego Chóru

fot. Mateusz Łyczko

fot. Mateusz Łyczko

„Gaudete”, który wykonał m.in. kolędy z kancjonałów staniąteckich z XVI i XVII wieku i któremu akompaniowały instrumenty dawne, lira korbo-wa (Maria Klich) i wirginał (Justyna Grabowska). Wszystkich Wiernych, licznie zgromadzonych w kościele, przy wspólnym śpiewaniu kolęd.

DZIEŃ SKUPIENIA DLA BIERZMOWANYCH

3 lutego 2024 r. w parafii Matki Bożej Ostrobramskiej w Krakowie odbył się dzień skupienia dla młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania. W spotkaniu uczestniczyła młodzież ze szkół średnich w drugim roku przygotowań. Młodzi wysłuchali na początku krótkiej konferencji pt: „Moje miejsce”, którą wygłosił dk. Krzysztof Świdorski. Następnie spotkali się na wspólnej adoracji Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Józefa Kalasancjusza. W ramach integracji kandydaci wzięli udział w grze na sali gimnastycznej. Ich zadaniem było odnalezienie wszystkich elementów logo pijarskiego roku duszpasterskiego oraz wspólne zastanowienie się, gdzie jest miejscem młodych we wspólnotcie Kościoła. Wspólne spotkanie zakończyło się radosną agapą przy pizzy.

fot. Archiwum parafialne

KULIG LSO

W poniedziałek 12.02.2024 Liturgiczna Służba Ołtarza z przytupem rozpoczęła tegoroczne ferie zimowe. Rano, grupą 57 ministrantów, lektorów i opiekunów wyruszyliśmy z Krakowa do miejscowości Murzasichle koło Zakopanego. Tam czekała na nas niezapomniana przejażdżka kuliem w trakcie, której mogliśmy podziwiać piękny krajobraz tatrzańskich gór i lasów. Po udanej przejażdżce czekało na nas ognisko, na którym mogliśmy upiec pyszne kiełbaski i wypić rozgrzewającą

herbatę. Brak śniegu w pełni wynagrodziła świetna atmosfera wydarzenia oraz podnoszące na duchu poczucie wspólnoty. Następną atrakcją w tym pełnym wrażeń dniu był pobyt w Termach Chochołowskich. Mogliśmy się tam wyszaleć na licznych zjeżdżalniach, a także zrelaksować w basenach z termalną wodą i hydromasażem. Po dniu pełnym wrażeń zmęczeni, ale też szczęśliwi wróciliśmy do Krakowa.

SPOTKANIE DLA CHORYCH

Wolontariat parafialny przygotował niespodziankę z okazji Światowego Dnia Chorych. 17 lutego, chorzy, po Mszy św. i wysłuchaniu rekolekcyjnej nauki oraz przyjęciu Sakramentu Namaszczenia mogli spotkać się w kawiarni, skosztować wypieków Pań z Wolontariatu i przyniesionych przez uczestniczki, porozmawiać i być ze sobą. Cieszymy się, że w kawiarni spotkało się około 40 osób.

SPOTKANIE LSO

W sobotę 2 marca odbyło się III Wielkopostne Spotkanie Liturgicznych Służb Ołtarza w Rzeszowie. Na spotkaniu zgromadziło się niemal 100 ministrantów i lektorów z Rzeszowa, Katowic, Krakowa Rakowic, a także z naszej w parafii w liczbie 36 chłopców.

PRZYJĘCIE NOWYCH ASPIRANTÓW

Pierwszy czwartek marca, był tym razem wyjątkowy dla naszej wspólnoty, przyjęliśmy do naszego grona 3 aspirantów. Gratulujemy i ogromnie się cieszymy! Liturgiczna Służba Liturgiczna w naszej Parafii liczy już 115 osób.

Zimowisko w Łapszach Niżnych

19-23 lutego 2024, fot. Mateusz Łyczko

W programie znalazły się m. in.:
 Kulig z pieczeniem kiełbasek
 Jazda na nartach na stoku Czorsztyn-Ski
 Wizyta górala „z krwi i kości”
 Droga krzyżowa na Kalwarię Spiską
 Spacer w Niedzicy
 Kąpiel na Termach Chochołowskich

ZAPROSZENIE

NA JUBILEUSZ 25 LAT

AKCJI KATOLICKIEJ

Drodzy Parafianie, zapraszamy serdecznie na naszą jubileuszową uroczystość, którą będziemy świętować 20 kwietnia br.
Godzina 18:00 – uroczysta Msza Święta
Dziękczynna poprzedzona adoracją
Najświętszego Sakramentu od godz. 17:15.

Po Mszy Świętej zapraszamy na agapę i wspomnienia.

Członkowie 28 Parafialnego Oddziału
Akcji Katolickiej oraz O. Andrzej Pilch SP
- Parafialny Asystent Kościelny AK

MyMamy to klub zapraszający mamy z małymi dziećmi w wieku do 3 lat oraz kobiety w ciąży. Jego działalność odpowiada na potrzeby mam, spotkania, wzajemnego wsparcia, dzielenia się, wzmacniania w macierzyństwie.

Zajęcia są urozmaicone. Staramy się organizować spotkania odpowiadające na potrzeby uczestników. Czasem dedykowane dzieciom jak rozwijanki, czy specjalnie dla mam warsztaty rysunku. Większość spotkań prowadzą same mamy czerpiąc, ze swojej wiedzy i doświadczenia zawodowego. Odwiedzali nas specjaliści: psycholog, logopeda, fizjoterapeuta. W programie pojawiają się również katechezy prowadzone przez s. Kasię.

Droga mamo, potrzebujesz wsparcia, rozmowy, chciałabyś podzielić się swoimi pomysłami, oderwać od rutyny dnia codziennego?

Przyjdź i nie zwlekaj - zapraszamy.

Poniedziałek, godzina 10:00, podziemia kościoła ul. Meissnera 20.
Kontakt: mymamyklub@gmail.com

Misyjne „Nutki z Wieczystej”

Każdy człowiek ochrzczony ma swoją misję. Pan Bóg każdego z nas posyła z misją do innych, abyśmy się podzielili tym, czym nas obdarował. Taką misję ma również schola „Nutki z Wieczystej”. Naszą wdzięczność Bogu za życie i wiarę wyrażamy w naszym radosnym śpiewie na Jego chwałę. Już od lat jako schola włączamy się także w akcje, inicjowane przez Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Archidiecezji Krakowskiej. W tym roku szkolnym inicjatyw było bardzo wiele, i w niektórych uczestniczyliśmy także w charakterze, który nam jako scholi najbardziej odpowiada, czyli poprzez śpiew.

22 października 2023 r. animowaliśmy w naszej parafii Mszę św. w niedzielę misyjną. Ubrani w barwach misyjnych, śpiewaliśmy pieśni w różnych językach, jednocząc się z wszystkimi braćmi na świecie, szczególnie z tymi najbardziej potrzebującymi.

Na prośbę Wydziału Duszpasterstwa Misyjnego, byliśmy odpowiedzialni za śpiew podczas Eucharystii na Synodzie Misyjnym Dzieci, zorganizowanym 28 października 2023 r. w Centrum Jana Pawła II i w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Naszym przygotowaniem do Synodu była formacja „Słucham serca”, jak też lektura czasopism misyj-

nych, przybliżających nie tylko życie misjonarzy, ale i kultury, z którymi się spotykają. Nasza schola uzyskała pierwsze miejsce podczas misyjnego Kahoota, a nasze „Nutki” zajęły pierwsze trzy miejsca oraz wyróżnienia za wypełnione karnety, odzwierciedlające naszą drogę formacji. 6 stycznia br., jak co roku, jako kolędnicy misyjni wyruszyliśmy do tych Rodzin, które nas zaprosiły. Mogliśmy się dzielić naszą radością z Bożego Narodzenia, śpiewając kolędy także w języku, którym posługują się dzieci z Kolumbii, do której wysłane zostały w tym roku zebrane przez nas ofiary. Dziękujemy tym, którzy otwarli nam swe domy i serca, dając nam odczuć, jak Jezus czyni nas jedną rodziną. Dziękujemy też naszym niezawodnym Rodzicom, którzy owego deszczowego popołudnia wozili nas w odległe miejsca samochodami.

Wyróżnieniem było dla nas zaproszenie, byśmy 20 stycznia br. zaśpiewali na Eucharystii w kaplicy Kurii Krakowskiej, celebrowanej przez ks. bpa Jana Zajęca dla rodzin i przyjaciół misjonarzy z naszej diecezji. W miejscu, w którym tyle godzin spędził na modlitwie kardynał Wojtyła, prosiliśmy za naszych misjonarzy i powierzonych im ludzi, aby cały świat mógł rozpoznać Emmanuela – Boga z nami. Po Eucharystii śpiewaliśmy tak-

że podczas spotkania opłatkowego, na którym mogliśmy też posłuchać niektórych misjonarzy z Krakowa.

Tydzień później, 27 stycznia br., uczestniczyliśmy w zjeździe kolędników misyjnych naszej Archidiecezji. Tym razem przygotowaliśmy się do Kahoota przez lekturę okolicznościowego numeru czasopisma „W trosce o misję”, zawierającego świadectwa kilkudziesięciu misjonarzy z naszej archidiecezji. I tym razem udało nam się zająć pierwsze miejsce. Jako nagrodę przywieźliśmy do parafii bębenek, na którym dopiero musimy się nauczyć grać.

W międzyczasie nasza schola, stanowiąca trzon zespołu muzycznego Arkadia z SP 114, podczas tygodnia Patrona (Arkadego Fiedlera) śpiewała w rdzennych i aktualnych językach Ameryk, rozszerzając serca na inne narody i ich trudne często historie. Jako Arkadia uczestniczyliśmy też w kolędowaniu w SP 114, a jako „Nutki z Wieczystej” w parafialnym koncercie kolęd, dzieląc się bogactwem, odkrytym przez nas w kolędach, którymi każdy naród nieco inaczej chwali Boga.

Wdzięczni za intensywną, ale piękną drogę tego półrocza, która nas bardzo zintegrowała, wierzymy, że Pan Bóg będzie nas dalej prowadził w naszej misji, odkrywanej każdego dnia indywidualnie i razem.

DUCH ŚWIĘTY JEDNOCZY PIJARSKĄ ODNOWĘ

Rekolekcje dla grup Odnowy w Duchu Świętym działających przy Pijarskich Parafiach

9 lutego w godzinach popołudniowych rozpoczęły się rekolekcje dla grup Odnowy w Duchu Świętym działających przy Pijarskich Parafiach. Na zaproszenie odpowiedziały trzy wspólnoty wraz z opiekunami: Kraków-Wieczysta "Wieczyste Przymierze" z o. Tomaszem Jędruchem, Kraków Rakowice "Ja Jestem" z o. Stanisławem Kanią oraz Jelenia Góra-Cieplice "Tchnienie Ojca" z o. Grzegorzem Sekułą.

Zgromadziliśmy się w liczbie ponad 50 osób spragnionych wzrostu duchowego i wzajemnej integracji. Miejsce rekolekcji to Klasztor Karmelitów Bosych w Czernej, gdzie Matka Boża Szkaplerzna wraz z Dzieciątkiem Jezus obdarowuje wszystkich przybyłych do tego miejsca licznymi łaskami.

Rekolekcje głosi o. Mariusz Balcerak SJ, a tematem jest "Rozoznawanie w posłudze charyzmatycznej". Podczas Eucharystii stanęliśmy przed Panem Jezusem jak głuchoniemi, prosząc aby otworzył nasze uszy na dar słuchu duchowego (Mk 7, 31-37). Śpiewaliśmy: "Oddaję Tobie władzę, Duchu Święty. Wołaj do mnie, mów!".

Drugi dzień rekolekcji obfitował we wszystko, czego potrzebuje każda wspólnota Odnowy w Duchu Świętym. Poranek był czasem medytacji modlitewnej. Każdy z uczestników

zaproszony został do duchowego spotkania z Apostołami i Maryją w Wieczerniku (Dz 1, 4-14), aby wraz z Nimi wejść w czas oczekiwania na wypełnienie się Bożej Obietnicy. Czas trwania na modlitwie indywidualnej jest zawsze pełen łaski, szczególnie gdy towarzyszy nam nasza Mama Maryja.

Spotkaliśmy się także w grupach dzielenia. Warto nadmienić że były w nich osoby z różnych wspólnot. Jedna z uczestniczek rekolekcji po spotkaniu w grupie podzieliła się refleksją; "Czułam się jakbym zobaczyła w lustrzanym odbiciu naszą wspólnotę". I te słowa mogą być wskazówką do umacniania się w jedności Pijarskich grup Odnowy.

W godzinach popołudniowych trwała adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. A wieczór był pełen radości płynącej ze wspólnego uwielbienia naszego Pana w mocy Ducha Świętego oraz z posługi i owoców modlitwy wstawieniowej.

Radość której obficie udzielił nam Duch Święty towarzyszyła nam przy wieczornej integracji. I chcemy ją zabrać ze sobą do naszych wspólnot.

Trzeci i ostatni dzień rekolekcji rozpoczęliśmy medytacją Słowa Bożego i rozważaniami nad naszą duchową kondycją: - Czy proszę o charyzmat rozoznawania duchów?

- Jak posługujesz darami, które otrzymałeś we Wspólnocie?

- Czy poddajesz swoje charyzmaty oglądowi zewnętrznemu?

Dla wielu z nas było to bardzo rozbudzające spotkanie z Panem Jezusem obecnym w naszych modlitwach. Jesteśmy wdzięczni za wszystko czym zostaliśmy obdarowani podczas przeżytych wspólnie rekolekcji.

Dziękujemy Wam nasi Kapłani opiekunowie wspólnot, że jesteście z nami. A dla tych, którzy nie mogli być razem z nami, niech słowa płynące z naszych świadectw będą umocnieniem w Pijarskich Wspólnotach Odnowy w Duchu Świętym.

Nasze przeżycia z rekolekcji:

Maryja - Radość - Deszcz kwiatów - Uzdrawienie - Małżeństwo - Duchowy słuch - Pociśnienie i strapienie - Połamany charyzmat - Boża Miłość - Jedność - Duch Święty.

I jeszcze na koniec fragment świadectwa Michała - lidera wspólnoty organizującej te rekolekcje: "Jakbyś się kiedyś zastanawiał, Bracie i Sostro, czy jechać na rekolekcje, czy nie, to: Jedź! Bo tak naprawdę nieważne, gdzie będziesz leżał." Dokładnie tak! Bo nie o to chodzi, że czasami leżysz, ale o to, że podnosi cię zawsze Bóg w Trójcy Jedyny i Jemu chwała na wieki!

W lutym br. rozpoczęła swoją działalność w naszej parafii wspólnota młodzieżowa OAZA. Co to takiego? W ogólnym rozumieniu oaza to miejsce na pustyni, gdzie można odpocząć, zaspokoić pragnienie i uzupełnić zapasy. Tym właśnie jest Oaza w sensie duchowym: miejscem gdzie można odpocząć, zaspokoić pragnienie relacji, bliskości z Bogiem i uzupełnić zapas sił i dobrych myśli na kolejny tydzień. Oaza jest młodzieżową gałęzią Ruchu Światło – Życie, który jest jednym z ruchów odnowy Kościoła według nauczania Soboru Watykańskiego II. Twórcą oazy był Czcigodny Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki (1921–1987).

Co ciekawe, spotkań nie prowadzi ksiądz! Prowadzącymi są studenci – animatorzy: Staszek i Jakub, a pomagają im: Ania, Kasia i Adrian. Mają oni za sobą wiele lat formacji w Oazie i są pasjonatami tego Ruchu. Warto dodać, że sami zaproponowali, że są gotowi podjąć się utworzenia takiej grupy w naszej parafii, za co jesteśmy im bardzo wdzięczni. Są to w większości dzieci małżeństw z Domowego Kościoła (gałąź małżeńska Ruchu Światło – Życie). Opiekunem grupy jest o. Rafał Stenka SP.

o. Rafał Stenka SP

Oaza na Wieczystej

Nowa wspólnota w Parafii

Spotkania odbywają się w piątki o godz. 19:00 w salce pod kościołem (ostatnia po lewej stronie). Każde spotkanie składa się z części formacyjnej i części luźnej – rekreacyjnej. W ramach formacyjnej części przez kilka pierwszych spotkań skupiamy się na integracji grupy (ostatnio budowaliśmy wieżę z własnych butów – a za dziurawą skarpetkę był dodatkowy punkt (!), rozwiązywaliśmy szyfry i rywalizowaliśmy w bieganym quizie), przy okazji poznając co nieco czym jest Oaza. W drugiej części siadamy przy ciasteczku (lub pa-

luszkiach w Wielkim Poście) i soku i rozmawiamy, dzieląc się swoim życiem.

Uczestnicy to młodzież z klas 7 – 8 szkoły podstawowej oraz I-III szkół ponadpodstawowych. Nie trzeba wcześniej się zapisywać. Można przyjść tylko raz, zobaczyć, co robimy i wtedy podjąć decyzję, czy chce się zostać dłużej. Ta wspólnota jest dla każdego, kto lubi zawierać przyjaźnie, nie jest jeszcze w żadnej wspólnocie, jest wierzący, ale ma pytania i czuje w sercu, że szuka czegoś więcej.

Pogłębiarka w Krakowie – spotkania lokalne

Pogłębiarka to duża społeczność w całej Polsce i poza jej granicami, która zbliża się do Boga poprzez medytację Słowa Bożego, szukanie głębi w sobie oraz relacje z innymi. W swej misji zakorzeniona jest w duchowości ignacjańskiej i to na jej bazie pogłębiamy relację z Bogiem. Skarbnica rozwoju duchowego proponowana przez św. Ignacego z Loyoli to nie tylko medytacja Pisma Świętego ale również inne formy codziennej modlitwy np. ignacjański rachunek sumienia (w aplikacji mobilnej pod nazwą Sortownik Myśli).

Pogłębiarka, rozwój duchowy i szukanie głębi w sobie rozumie jako integralność i harmonię z ciałem łącząc to również z rzetelną wiedzą psychologiczną. Początkowo był to projekt internetowy – idea mobilnej wspólnoty. Uczestnicząc w medytacjach przez Internet zrodziła się potrzeba spotykania się na wspólną medytację w rzeczywistości. Obecnie jesteśmy realną wspólnotą spotykającą się na żywo. Wspólnie się modlimy, dzielimy doświadczeniami i rozwijamy duchowo uczestnicząc w różnych warsztatach i wydarzeniach. Spotkania lokalne naszej pogłębiarkowej społeczności odbywają się w Krakowie od ponad 2,5 roku. Oparte są przede wszystkim na wspólnej medytacji Słowa Bożego, a następnie na dzieleniu się tym, co poruszyło nas podczas modlitwy. Dzielenie to prowadzone jest na tzw. ignacjańskich kręgach Magis. Ta forma modlitwy otwiera nas na Boże poruszenia oraz Słowo Boże, które jest żywe i przez które mówi do nas Bóg. Dzielenie otwiera nas na drugiego człowieka, pomaga budować relacje i tworzyć poczucie więzi. Ten czas daje też radość ze spotkania z drugim człowiekiem w atmosferze otwarcia, przyjęcia i szacunku. Spotykamy się w wielu miastach a spotkania te wyglądają bardzo podobnie. Medytujemy Ewangelię św. Marka. Mamy tę przyjemność, że od listopada 2023 roku korzystamy z gościnności ojców Pijarów i nasze spotkania odbywają się w dolnej salce pod kościołem przy parafii pw. Matki Bożej Ostrobramskiej. Jak to się stało, że gościmy u Pijarów? Można powiedzieć, że Pan Bóg nawet kiedy - według nas - się spóźnia, to jednak zawsze jest na czas ;) Szukaliśmy nowego miejsca na spotkania. W Krakowie jednak wiele się dzieje, więc jak się okazało nie było to łatwe zadanie. Wtedy - można powiedzieć - „przypadkowa” rozmowa jednym z pogłębiarkowiczów, zaowocowała spotkaniem z o. Andrzejem Skrzekiem i stała się iskierką nadziei na wznowienie naszych spotkań. Wdzięczni za to spotkanie i za otwartość o. Tomasza Jędrucha (Proboszcza tutejszej parafii) możemy wzrastać i rozwijać się duchowo mając nowe miejsce. Nasze spotkania odbywają się w każdą środę o godzinie 19.00, na które zapraszamy każdego, niezależnie od sytuacji życiowej w jakiej obecnie się znajduje. Jeśli poczujesz się zaproszony, by przyjść na spotkanie to więcej szczegółowych informacji można znaleźć w grupie na facebooku Kraków – Pogłębiarka oraz na stronie www.poglebiarka.pl w zakładce spotkania lokalne.

Dowiedz się więcej o spotkaniach:

Serdecznie zapraszamy!

Marta Cieślak – koordynator spotkań lokalnych w Krakowie

CELABRACJE TRIDUUM WIELKIEGO TYGODNIA I ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

28.03.2024 – WIELKI CZWARTEK

W godzinach porannych nie odprawia się Mszy św.
Możliwość spowiedzi św. od godz. 15.00 do 17.30.
Msza św. Wieczery Pańskiej o godz. 18.00
Adoracja Pana Jezusa w „Ciemnicy” (kaplica św. Józefa Kalasancjusza) do godz. 22.00

29.03.2024 – WIELKI PIĄTEK

Adoracja Pana Jezusa w „Ciemnicy” od godz. 7.00. Adoracja dzieci o godz. 11.00
Możliwość spowiedzi św. od godz. 7.00 do 14.00.
W tym dniu obowiązuje post ścisły i wstrzemięźliwość od spożywania pokarmów mięsnych.
Droga Krzyżowa animowana przez Honorową Straż Najświętszego Serca Pana Jezusa o godz. 17.00.
Liturgia Wielkiego Piątku o godz. 18.00
Po liturgii pierwszy dzień nowenny do Miłosierdzia Bożego
i adoracja w Bożym Grobie według następującego porządku:

Godzina	Grupa parafialna	Ulice parafii
21.00 – 22.00	Chór parafialny	Mogilska, Czyżyńska, S. Janusa, S. Łaszkiewicza, S. Lema
22.00 – 23.00	Duszpasterstwo Akademickie Pijarów, Oaza i młodzież	K. Chałupnika, Żwirki i Wigury i ulice za stadionem Wieczysta
23.00 – 24.00	Rodziny Domowego Kościoła	M. Pszona, Pilotów, Spadochroniarzy i Seniorów Lotnictwa
24.00 - 1.00	Straż Honorowa NSPJ	Ułanów i Fiołkowa
1.00 - 2.00	Kręgi Biblijne i Koło Radia Maryja	Meissnera i Łąkowa
2.00 - 3.00	Odnowa w Duchu Świętym	P. Włodkowica i K. Janickiego
3.00 - 4.00	Wspólnota Adoracji Moria	T. Kantora i Śliczna
4.00 - 5.00	Żywy Różaniec	Ostatnia, Ładna, Ogrodnicza
5.00 - 6.00	Akcja Katolicka	Ugorek
6.00 - 7.00	Rada Parafialna i Wolontariat parafialny	Jana Pawła II, M. Markowskiego, M. Życzkowskiego

30.03.2024 – WIELKA SOBOTA

Możliwość spowiedzi św. od godz. 7.00 do 14.00.
Święcenie pokarmów od godz. 9.00 do 15.00.
Drugi dzień nowenny do Miłosierdzia Bożego i zakończenie adoracji w Bożym Grobie o godz. 15.00
Od godz. 15.30 do 19.00 kościół będzie zamknięty, aby przygotować go do liturgii wieczornej

WIGILIA PASCHALNA O GODZ. 20.00

Na liturgię przynosimy świece z osłonami. Po liturgii procesja rezurekcyjna.
W Niedzielę Zmartwychwstania nie będzie Mszy św. o godz. 6.30